

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8Csp/91/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419201443
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419201443.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v spore žalobcu R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo námestie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovanej Y., za účasti osobitného subjektu: Občianske združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, so sídlom Petzwalova 12, Nitra, IČO: 42 205 735, právne zastúpeného JUDr. Roman Jurík, advokát so sídlom M. Flengera 4, Nové Zámky, o zaplatenie 14 443,97 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie sumy 240 eur.
- II. Súd žalobu z a m i e t a.
- III. Náhradu trov konania žalovanej nepriznáva.
- IV. Osobitný subjekt má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal 30. 05. 2019 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny vo výške 14 443,97 eur, dlžných úrokov v sume 8 565,38 eur, zmluvného úroku zo sumy 14 443,97 eur vo výške 14,90 % ročne od 28. 05. 2019 do zaplatenia, úroku omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14 443,97 eur od 28. 05. 2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 07. 05. 2015 pôvodný veriteľ - Poštová banka, a.s. uzatvorila so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o úvere č. 0850830984 a jej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na jej základe poskytol žalovanej peňažné prostriedky podľa zmluvy. Žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti splátok dohodnutou v zmluve. Žalovaná do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru splatila svoj záväzok iba čiastočne. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania, žalobcovi vznikol nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Toto právo si žalobca uplatnil. Žalovaná ani napriek zaslanej výzve nezaplatila dlžnú pohľadávku. V zmysle zmluvy žalovanej vznikla povinnosť za poskytnutý úver zaplatiť úroky vo výške 14,90 % ročne. V zmysle obchodných podmienok, v prípade ak sa úver stal predčasne splatným, žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. V konaní si žalobca uplatňuje voči žalovanej aj príslušné zákonné úroky z omeškania a tiež trovy konania.

2. Na výsluchu konanom dňa 09. 08. 2019 žalovaná prejavila vôľu riešiť spor so žalobcom prostredníctvom osobitného subjektu, ktorý by vystupoval na jej strane. Súd uznesením zo dňa 13. 08. 2019, č. k. 8Csp/91/2019 - 37 pribral do konania osobitný subjekt, občianske združenie, Združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä zmluvou o postúpení pohľadávok na, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, výzvou na úhradu dlžnej sumy z 20. 06. 2016 + doručenkou (zosplatnenie úveru), upozornením - výzvou na splatenie zvyšnej časti úveru z 25. 05. 2016, podacím hárkom, aktuálnym stavom úveru z 28. 09. 2018, uznesením o pribratí osobitného subjektu do konania, vyjadreniami osobitného subjektu, vyjadreniami a podaniami žalobcu, čiastočné späťvzatie zo 07. 07. 2020, výsluchom žalovanej, výsluchom právneho zástupcu osobitného subjektu a zistil nasledovný skutkový stav.

4. Písomným podaním doručeným súdu dňa 07. 07. 2020 žalobca zobral žalobu čiastočne späť a to čo do sumy 240 eur, nakoľko žalovaná po podaní žaloby na súd vykonala čiastkové úhrady celkovo v tejto sume a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

5. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 a 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

6. Nakoľko žalobca zobral žalobu čiastočne späť po doručení žaloby žalovanej späť, preto v zmysle uvedených zákonných ustanovení konanie čo do sumy 240 eur zastavil.

7. Právny predchodca žalobcu ako banka a žalovaná ako dlžník uzatvorili 07. 05. 2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - lepšiasplátka č. 0850830984. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 15 000 eur. Výška úrokovej sadzby bola 14,90 %. Žalovaná sa úver zaviazala splatiť v 108 mesačných splátkach vo výške 256 eur. Splatnosť prvej splátky bola 25. 06. 2015 a poslednej dňa 25. 05. 2020. Výška RPMN bola 16 %, priemerná RPMN bola 11,58%. Celková čiastka úveru bola 27425,30 eur.

8. Podľa bodu 2.3 Zmluvy; Banka poskytuje Dlžníkovi úver predovšetkým na splatenie predchádzajúceho/ich Závazku/ov. Dlžník je povinný použiť úver na dohodnutý účel v súlade s podmienkami uvedenými v tejto ZoÚ a v Obchodných podmienkach pre spotrebiteľské úvery, v opačnom prípade je Banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celého úveru poskytnutého v zmysle ZoÚ vrátane príslušenstva.

Podľa. Bodu 2.8 Zmluvy; právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia, OP, VOP, , ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť ZoÚ a právnym poriadkom Slovenskej republiky.

9. V Upozornení - výzva na splatenie dlžnej sumy z 25. 05. 2016 žalobca žalovanej oznámil, že podstatne porušila ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných a neuhradila svoj záväzok v sume 1 132,57 eur. Zároveň ju upozornil na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, nakoľko ku dňu 24. 05. 2016 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po splatnosti.

10. Vo výzve na úhradu dlžnej sumy z 20. 06. 2016 žalobca žalovanej oznámil, že nakoľko svojim konaním podstatne porušila ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, stáva sa jej úverová pohľadávka k 20. 06. 2016 predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy, ktorú banka evidovala k tomuto dňu bola nasledujúca: dlžná istina - 14 793,97 eur, úrok - 1 030,82 eur a poplatky za upomienky - 4,65 eur, spolu dlžná suma bola 15 829,44 eur. Zároveň žalovanú vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

11. Z aktuálneho stavu úveru žalovaných ku dňu 04. 10. 2018 sa uvádza, že poskytnutá výška úveru bola 15000 eur, vyčerpaných bolo 15 000 eur, splatených 206,03 eur, mimoriadne splatené 0,-eur, možnosť čerpať 0,-eur, nedočerpané 0,-eur, celková istina 14 793,97 eur a čakajúce úhrady 0,-eur.

12. Z tohto výpisu z časti „Zaplatené splátky“ súd zistil, že žalovaná v období od 25. 06. 2015 do 09. 08. 2018 uhradila Poštovej banke a.s. spolu sumu 2 894,61 eur.

13. Osobitný subjekt vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 15. 08. 2019 uviedol, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania, postupca ju upozornil v zmysle § 53 ods. 9 OZ a potom ku dňu 20. 06. 2016 vyhlásil úver za predčasne splatný. K žalobe pripojil zmluvu o spotrebiteľskom úvere z 07. 05. 2015, výzvu na splatenie dlžnej časti úveru z 25. 05. 2015, výzvu na úhradu dlžnej sumy 20. 06. 2015, podací hárok, svedčiaci o odoslaní poštovej zásielky postupcom žalovanej, doručenkou k výzve na úhradu dlžnej sumy s preukázateľným dátumom doručenia žalovanej dňa 23. 06. 2015, zmluvu o postúpení, prílohu k zmluve o postúpení, výpis z úverového účtu a aktuálny stav úveru. Súčasťou žaloby však neboli obchodné podmienky úveru ani všeobecné obchodné podmienky, ktoré však žalobca ako dôkaz v žalobe uvádzal. Osobitný subjekt namietal aktívnu legitimitáciu žalobcu, a to z dôvodu, že zosplatenie úveru listom zo dňa 20. 06. 2015 je neplatné. Žalobca v žalobe tvrdí, že pred zosplatením úveru postupoval v súlade s § 53 ods. 9 OZ, avšak nepriniesol o tom žiadny relevantný dôkaz. K žalobe síce pripojil ako dôkaz list označený - výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 25. 05. 2015 a podací hárok. Z týchto dôkazov však nevyplýva doručenie uvedenej listiny žalovanej. Dôkazom by bola doručenka alebo obálka s vrátenou zásielkou. Mal teda za to, že postupca nedodrжал postup podľa § 53 ods. 9 OZ. Osud poštovej zásielky sa nedá zistiť a dohľadať ani na webe <https://tandt.posta.sk>. Preukázanie doručenia právneho úkonu, ktorý postupca uplatnil právo podľa § 565 OZ na tejto skutočnosti nič nezmenilo, nakoľko zosplatenie úveru listom z 20. 06. 2015 je neplatné. Dňa 06. 08. 2018 bola medzi postupcom - Poštovou bankou, a.s. a postupníkom - R - Collectors s.r.o. uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávky, ktorá sa v zmysle prílohy mala týkať pohľadávky voči žalovanej. Nakoľko zosplatenie úveru je neplatné, postúpenie pohľadávky je teda v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže postupca postúpil nezrelú pohľadávku. V tomto odkázal na judikát R 60/2018, v zmysle ktorého porušenie § 92 ods. 8 zákona o bankách má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Predložil dôkaz v webu.

V ďalšom vyjadrení uviedol, že listinné dôkazy - obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky priložil až k replike, pričom osobitný subjekt mal za to, že mali byť súčasťou žaloby alebo mal už v žalobe odkázať, že sú zaregistrované na tunajšom súde v registri OpP. Z tohto dôvodu je potrebné doloženie týchto listín považovať za zmenu žaloby v súlade s §140 CSP, ktorá je podľa § 294 CSP neprípustná v sporoch, kde je žalovaný spotrebiteľ. Súhlasil s názorom žalobcu, že v hmotnoprávných vzťahoch nemožno trvať na faktickom doručení právneho úkonu druhému účastníkovi právneho vzťahu. To sa týka aj výzvy na zaplatenie dlžnej sumy a upozornenia na možnosť zosplatenia, čo síce nie je právnym úkonom, je však predpokladom platnosti nasledujúceho jednostranného úkonu, zosplatenia úveru a preto je potrebné naň aplikovať ustanovenia OZ. V tomto smere je jednoznačný právny názor Najvyššieho súdu vyjadrený v judikáte R 27/2011, podľa ktorého na to, aby sa stal právnym úkon účinný voči druhému účastníkovi právneho vzťahu postačí, ak druhý účastník právneho vzťahu mal možnosť sa s ním oboznámiť, nie je potrebné, aby sa s ním skutočne oboznámil. V takomto prípade účinky doručenia, ak sa doručovalo poštou, nastávajú nevyužitím možnosti oboznámiť sa s obsahom zásielky uloženej na pošte. V danej veci sa však nejedná o tento prípad, keďže žalobca nevie predložiť dôkaz, že žalovanej listinu s takýmto obsahom doručoval, pričom dôkazné bremeno zaťažuje jeho. Teda v predmetnom spore žalobca nepriniesol žiaden dôkaz o doručení výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky s upozornením na možnosť zosplatenia úveru ani dôkaz o neprevzatí či odmietnutí takejto výzvy. Žalobca tak nepriniesol žiaden dôkaz o doručení, naopak mal za to, že osobitný subjekt priniesol dôkaz opaku, teda že zásielka sa stratila a žalovaná nemala nijakú možnosť sa s ňou oboznámiť. Žalobca v spore predložil podací hárok, že poslal zásielku, naopak osobitný predložil výpis z webu. Tieto dôkazné prostriedky majú rovnakú dôkaznú silu, no kým podací hárok nedokazuje tvrdenie žalobcu o doručení poštovej zásielky ani o jej nedoručení, výpis z webu Slovenskej pošty a.s., je dôkazom o neznámom mieste zásielky. Teda na základe vyššie uvedeného trval na tom že žalobca pristúpil k zosplateniu v rozpore s § 53 ods. 9 OZ, čo má za následok neplatnosť postúpenia pohľadávky. Preto žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Uplatnil si trovy konania.

14. Žalobca vo svojich podaniach nesúhlasil s tvrdeniami osobitného subjektu. Pokiaľ ide o obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky, tak sa mali nachádzať v registri OpP. Čo sa týka nedostatku aktívnej legitimitácie žalobcu, v zmysle bodu 2.3 Zmluvy, je dlžník povinný splatiť záväzky v súlade s podmienkami Zmluvy a Obchodnými podmienkami, v opačnom prípade je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celého úveru vrátane príslušenstva. Žalovaná mala predmetné

dokumenty dostupné pred podpisom Zmluvy. Podľa bodu 5.5 Obchodných podmienok; ak je dlžník v omeškaní čo i len jednej splátky alebo jej časti Poštovka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalobca trval na tom, že žalovaná bola pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru riadne a včas upozornená podľa zákonných ustanovení. Postupník zaslal žalovanej dňa 25.05.2016 Upozornenie - výzvu na splatenie dlžnej časti úveru, ktorou ju upozornil, že je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti a následne dňa 20. 06. 2016 bola žalovanej doručená výzva na úhradu dlžnej sumy, ktorou bol úver vyhlásený za predčasne splatný. Upozornenie ako aj výzva boli súdu doručené spoločne so žalobou. Predmetné dôkazy boli zaslané aj s podaciami hárkami, z ktorých vyplýva, že postupník zaslal žalovanej poštovú zásielku, ktorá ju mala aj obdržať, nakoľko zásielka vrátená nebola. V otázke doručovania poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/216/2018, v zmysle ktorého ak, sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav vôle. Teda ak je daná adresátovi objektívna možnosť na základe oznámenia pošty prevziať si uloženú zásielku obsahujúcu právny úkon, nastávajú právne účinky tohto právneho úkonu v okamihu, kedy adresát aj napriek uloženiu zásielky, nevyužil objektívnu možnosť oboznámiť sa s jej obsahom. Vzhľadom na vyššie uvedené na podanej žalobe trval v celom rozsahu, nakoľko zaslaním Obchodných podmienok a všeobecných obchodných podmienok len označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Ďalej trval na tom, že upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 25. 05. 2016 žalovanej zaslal, čo preukázal podacím hárkom a doručenie výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 20. 06. 2016 potvrdzuje žalovanou vlastnoručne podpísaná doručka, ktorá bola súdu spoločne so žalobou zaslaná. Uplatnil si náhradu trov konania.

15. Žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že Zmluvu uzatvorila a peniaze jej boli vyplatené. V posledných dvoch rokoch ju kontaktovali iba telefonicky. Od Poštovej banky jej nechodili žiadne papiere, aby uhradila dlžnú sumu alebo že je v omeškaní so splátkami. Ten dlh splácala. Rovnako po telefóne dohodli, že bude platiť po 100 eur. V čase, keď uzatvárala úverovú zmluvu, mala financie a zvládala splácať úver, keďže bola zamestnaná. Následne o zamestnanie prišla. Poberala opatrovateľský príspevok vo výške 225 eur. Dohoda o znížení splátok na sumu 100 eur bola dohodnutá iba telefonicky, nikdy sa so žalobcom nedohodla písomne na novom splátkovom kalendári. Potom ako jej zanikol nárok na opatrovateľský príspevok, stala sa poberateľkou dávky v hmotnej núdzi v sume 60 eur a z tejto čiastky nezvládala splácať dlžnú sumu. Z dávky v hmotnej núdzi, ktorá je vo výške 160 eur, platí elektriku, vodu a plyn okolo 90 eur mesačne. Žije s otcom. Finančne jej pomáha aj otec. Užíva lieky, na ktoré potrebuje cca. 40 eur mesačne. Na bežné výdavky a stravu potrebuje do 200 eur mesačne, avšak aj s týmito výdavkami jej pomáha otec, ktorý poberá vdovský a starobný dôchodok. Ďalej uviedla, že keď stratila zamestnanie, vypísala žiadosť o odklad platenia splátok, tej však nebolo vyhovené. Zároveň pri uzatváraní pôžičky jej navrhli, aby si úver pripoistila pre prípad, že príde zamestnanie alebo pre prípad smrti. Platila za to 5 eur mesačne. Zo zmluvy to však nevyplýva. Ešte uviedla, že zo strany žalobcu jej nebolo nič doručované. Žalobca s ňou komunikoval iba telefonicky, kde ju vyzývali na splatenie úveru. Vždy sa bránila výškou príjmu, ktorý bol v istom období vo výške 60 eur mesačne. Žalobca súhlasil so splátkou 100 eur. Túto výšku splátky navrhol samotný žalobca. Potom chceli po 70 eur, ktoré tiež splácala. Keď bola zamestnaná, jej príjem bol vo výške 450 eur a v tom čase uzatvorila zmluvu. V tom čase mala peniaze na splácanie splátok, nakoľko po zaplatení všetkých úhrad vrátane splátky úveru, jej zostalo po 100 - 120 eur.

16. Právny zástupca osobitného subjektu vo svojej výpovedi na pojednávaní odkázal na doterajšie písomne podania. Pripomenul, že žalobca k žalobe predložil len zmluvu. Až po vyjadrení osobitného subjektu predložil aj obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky. Tvrdil pri tom, že sú zaevidované na tunajšom súde v registra Opp bez toho, aby označil spisovú značku. Trval na absencii aktívnej vecnej legitímácie. Samotná žalovaná uviedla, že jej Poštová banka nič nedoručovala, najmä jej nedoručovala list s predmetom „Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ z 25. 05. 2016. K tomuto počas konania predložil dôkaz z webu z url:<https://tandt.posta.sk>, v zmysle ktorého o tejto zásielke nie je nič známe. Ďalej vzhľadom na výpoveď žalovanej na dnešnom pojednávaní, mal za to, že veriteľ hrubo porušil svoju povinnosť s odbornou starostlivosťou skúmať bonitu dlžníka. Poukázal na hrubé porušenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. s následkami podľa § 11 ods. 2 toho istého zákona. Preto žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu a tiež porušenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Uplatnil si náhradu trov konania.

17. Podľa § 261 ods. 6, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej Obchodný zákonník), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu

účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

18. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej Občiansky zákonník) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka; výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej Zákon), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 7 ods. 1 Zákona, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti:

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 11 ods.2 Zákona o spotrebiteľských úveroch; ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

20. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

21. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre

spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

22. Uzatvorená zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

23. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 15000 eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splatiť v 108 splátkach po 256 eur. Žalovanej bola na účet celkovo pripísaná čiastka 15000 eur a uhradili celkovo sumu 2894,61 eur.

24. Vzhľadom na uvedené súd o žalobe žalobcu konal, preskúmal jej vecnú opodstatnenosť a dôvodnosť a meritórne o nej rozhodol, a to tak, že ju zamietol v celom rozsahu, nakoľko žalobca podľa názoru súdu nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu na súdne uplatnenie tvrdenej pohľadávky, a to z nasledujúcich dôvodov.

25. Osobitný subjekt vo svojich vyjadreniach poukazoval na skutočnosť, že zosplatenie úveru listom zo dňa 20. 06. 2015 je neplatné. Mal za to, že žalobca nepostupoval v súlade s § 53 ods. 9 OZ, nakoľko nepreukázal, že výzva na splatenie dlžnej sumy zo dňa 25. 05. 2016, ktorá mala predchádzať zosplateniu, žalovanej nebola doručená. Žalobca k žalobe pripojil podací lístok. Dôkaz o tom, že žalovaná zásielku neprevzala, odmietla prevziať lebo iný spôsob vrátenia zásielky žalobca do skončenia konania nepredložil. Zároveň osobitný subjekt predložil dôkaz z webu z url:<https://tandt.posta.sk>, podľa ktorého k zásielke RK066319404SK nie sú k dispozícii žiadne údaje. Z týchto dôkazov však nevyplýva doručenie uvedenej listiny žalovanej ani uloženie zásielky na pošte či vrátenie zásielky žalobcovi ako zásielky nedoručenej. Súd tak nemal za preukázané, že žalovanej bola daná objektívna možnosť na základe oznámenia pošty prevziať si uloženú zásielku obsahujúcu právny úkon, na základe ktorej mali nastať právne účinky tohto právneho úkonu v okamihu, kedy adresát aj napriek uloženiu zásielky, nevyužil objektívnu možnosť oboznámiť sa s jej obsahom. Súd tak nemal preukázaný postup podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, čím nemal za preukázané, že žalovaná pred zosplatením úveru k 20.06.2016 bola upozornená v súlade s § 53 ods. 9 OZ na možnosť zosplatenia. Vyhlásenie o predčasnej splatnosti tak bol neplatný právny úkon, a úver bol aj naďalej platný. Veriteľ - Poštová banka, a.s., však postúpila pohľadávku na aktuálneho žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 06. 08. 2018, teda v čase kedy úver ešte nebol splatný a pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia bola nezrelou pohľadávkou. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách postúpenie nezrelej pohľadávky je postúpením neplatným.

26. Podľa názoru súdu nebola v spore preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanej, či čo i len jej časti na žalobcu, preto súdu neostávalo iné, než žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nie je procesným nedostatkom žaloby ktorý by o nej bránil konať a rozhodnúť, alebo ktorý by súd mal odstraňovať vyzývaním žalobcu na jej preukázanie. Nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcom nie je vadou žaloby ale neunesením dôkazného bremena potrebného pre úspech v spore, preto ak by súd žalobcu (tu zastúpeného advokátom) vyzýval na jej preukázanie, išlo by o napomáhanie strane sporu k úspechu, čo by bolo porušením nestrannosti súdu a rovnosti strán.

27. Predmetom zmluvy o úvere zo 07. 05. 2015 uzavretej žalovanou s bankou, ktorej predmetom podnikania, vychádzajúc zo zápisu v obchodnom registri je okrem iného poskytovanie úverov bolo poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanej ako dlžníkovi so záväzkom dlžníka tieto vrátiť a zaplatiť úroky, išlo teda o úver, konkrétne o spotrebiteľský úver (žalovaný v zmluve o úvere bol označený ako fyzická osoba - nepodnikateľ), a aj v listine „Aktuálny stav úveru ku dňu 28. 09. 2018“ je ako druh úveru uvedené „portfóliový“. Skutočnosť, že jednalo sa o spotrebiteľský úver a spotrebiteľskú zmluvu medzi stranami ani nebola sporná. Veriteľom, s ktorým žalovaná vstúpila do záväzkového úverového vzťahu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07. 05. 2015 bola Poštová banka, a.s., teda banka. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“) ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v §§ 524 až 530 Občianskeho zákonníka. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky upravuje (od 01. 01. 2009) § 92 ods. 8 zákona o bankách (do 31. 12. 2008 to bol § 92 ods. 7 tohto zákona). Podľa tohto zákonného ustanovenia ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Vzhľadom na uvedené a tiež z dôvodov, ktoré súd rozvedie ďalej nemôžu byť podľa názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o bankách sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Pre platné postúpenie pohľadávky banky tak musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom predovšetkým a najmä pohľadávka, alebo jej časť môže byť postúpená bankou len vtedy, ak je splatná a to až po predchádzajúcej písomnej výzve banky, a ak klient napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku.

29. V tejto súvislosti treba poukázať okrem iného aj na skutočnosť, že zákon o bankách vo svojich ustanoveniach § 2 ods. 1 a 2 v spojení s § 3 ods. 1 a 2 a § 5 písm. b) a k) umožňuje bankám, teda držiteľom bankového povolenia poskytovať úvery aj z peňažných prostriedkov získaných od iných osôb vo forme vkladov od verejnosti, čo je zákonom zakázané pre každý subjekt bez bankového povolenia, pričom nepochybne aj v záujme znemožnenia obchádzania tejto zákonnej regulácie zároveň zákon o bankách v § 92 ods. 8 (pôvodne § 92 ods. 7) striktné reguluje možnosť postupovania pohľadávok z bankových úverov tak, aby nedochádzalo k postupovaniu ešte nesplatených pohľadávok z bankových úverov (teda z tzv. živých bankových úverov), ale banky a pobočky zahraničných bánk môžu postupovať svoje pohľadávky zodpovedajúce peňažnému záväzku či časti peňažného záväzku bankového klienta s ktorým je bankový klient v omeškaní nepretržite dlhšia ako 90 kalendárnych dní aj napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky. Teda banky a pobočky zahraničných bánk môžu postupovať výlučne svoje splatné pohľadávky alebo splatné časti svojich pohľadávok.

30. Súd je toho názoru, že postúpenie bankovej pohľadávky, ktoré je v rozpore so zákonnými pravidlami podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je právnym úkonom odporujúcim zákonu, a tým absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka.

32. S poukazom na vyššie uvedené v danom prípade prvým dôvodom, pre ktorý žalobe žalobcu nemohlo byť vyhovené je to, že žalobca vôbec nepreukázal zákonné podmienky postupiteľnosti bankovej pohľadávky v zmysle vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách, konkrétne nepreukázal, že išlo o pohľadávku splatnú, nakoľko nepreukázal dodržanie zákonných podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka účinného k 20. 06. 2016 kedy malo k vyhláseniu predčasnej splatnosti dôjsť.

33. Ako už bolo uvedené, v súdnej veci sa jednalo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach, preto ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súd musí skonštatovať, že žalobca nepreukázal dodržanie týchto podmienok, ktoré v zmysle predmetného ustanovenia zákona bolo treba splniť, aby bolo možné žiadať predčasné splatenie úveru. Žalobca predložil súdu len výzvu na úhradu dlžnej sumy s príslušenstvom zo dňa 20.06.2016, no nepredložil súdu žiaden dôkaz, žeby veriteľ - banka predtým preukázateľne upozornil spotrebiteľa (žalovanú) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Žalobca síce predložil súdu podací hárok zo dňa 25. 05. 2016, kde je uvedené podacie číslo zásielky RK06631940 a adresát žalovaná, avšak z tohto nie je zrejmé, že žalovanej bola zásielka doručená a ani čo bolo obsahom zásielky z predmetného podacieho lístka nie zrejmé. Potvrdením Slovenskej pošty o sledovaní zásielok z webu z url: <https://tandt.posta.sk>, k zásielke RK06631940SK pošta uviedla, nie sú k dispozícii žiadne údaje. Pričom k tomu, aby sa stal právny úkon účinný voči druhému účastníkovi právneho vzťahu postačí, ak druhý účastník právneho vzťahu mal možnosť sa s ním oboznámiť, nie je potrebné, aby sa s ním skutočne oboznámil. V takomto prípade účinky doručenia, ak sa doručovalo poštou, nastávajú nevyužitím možnosti oboznámiť sa s obsahom zásielky uloženej na pošte. Žalobca nepredložil dôkaz, že žalovanej listinu s takýmto obsahom doručoval, pričom dôkazné bremeno zaťažuje jeho. Zo strany žalobcu tak nebol predložený žiaden dôkaz, ktorým by bolo preukázané, že by veriteľ Poštová banka, a.s. skutočne upozornil žalovanú na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, kedy sa tak malo stať a že také upozornenie skutočne bolo žalovanej doručené (či aspoň doručované) do sféry jeho dispozície.

34. Dôsledkom nesplnenia povinností veriteľa uloženej mu kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa je neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka tento úkon odporuje zákonu a keďže zákonnou podmienkou platného postúpenia pohľadávky banky je, aby išlo o pohľadávku, alebo jej časť, ktorá už je splatnou, treba uzavrieť, že splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti bankovej pohľadávky tu preukázané nebolo (pozri aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 03. 05. 2018 sp. zn. 3Co/19/2018, ktorý žalobcovi musí byť dobre známy, nakoľko aj v tam súdnej veci bol žalobcom). Len podporne súd uvádza, že v zmysle § 53 ods. 8 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. V danom prípade priamo v zmluve o úvere sa takáto dohoda nenachádza. Aj podľa tvrdenia žalobcu v žalobe malo byť toto právo dojednané len v obchodných podmienkach. Avšak tu potom treba uviesť to, že v rámci exekučného konania na vymoženie nárokov z danej úverovej zmluvy prisúdených pôvodne rozhodcovským rozsudkom rozhodcovského súdu, Krajský súd v Prešove vykonal prieskum obchodných podmienok, resp. Všeobecných obchodných podmienok ktoré mali byť súčasťou zmluvy o úvere zo dňa 27. 07. 2009 uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. a žalovaným, pričom v uznesení zo dňa 07. 03. 2013 č. k. 13CoE/17/2013-36 konštatoval, že Všeobecné obchodné podmienky sú ako celok neplatné, lebo nespĺňajú zákonné podmienky písomného právneho úkonu podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka (nie sú nikým podpísané a odatumované). Je zrejmé, že uvedené rovnako platí pre Obchodné podmienky kde malo byť dohodnuté právo úver predčasne zosplatiť, keďže aj podľa názoru krajského súdu...tieto zákonné náležitosti spĺňa iba zmluva o úvere..."

35. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky prostredníctvom podmienok v § 92 ods. 8 zákona o bankách a ich naplnenie musí byť považované za zákonný predpoklad platnosti postúpenia aj z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie je vždy zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu.

36. V súvislosti so svojim názorom, že zákonné podmienky v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú nevyhnutnými kumulatívnymi podmienkami pre platné postúpenie bankovej pohľadávky súd dáva do pozornosti aktuálny rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 03. 2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017. V zmysle uvedeného rozhodnutia totiž podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy vecí podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

37. Súd z dôvodov, ktoré vyššie uviedol, nakoľko nemal za preukázané, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, keďže v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení, pohľadávka nebola splatná a jednalo sa o tzv. nezrelú pohľadávku, žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, lebo nebola preukázaná aktívna vecná legitímáciu žalobcu na súdne uplatnenie tvrdenej pohľadávky.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade súd žalobu, včasti o zapltenie sumy 240 eur konanie zastavil a v ostatnej časti žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej tak vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Nakoľko však žalovanej v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli, zo spisu jej žiadne preukázateľné trovy nevyplyvajú, súd jej nárok na ich náhradu nepriznal. Zároveň bol do konania strane žalovanej pribratý osobitný subjekt, ktorý namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a ktorý si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Tento osobitný subjekt vystupoval na strane žalovanej, teda úspešnej strany sporu, preto súd priznal osobitnému subjektu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.